

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/69/2014
Identifikačné číslo spisu:	6014200169
Dátum vydania rozhodnutia:	22.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014200169.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: DIRBÁK, s.r.o., so sídlom Sinecká 891, 981 01 Hnúšťa, IČO: 36 050 539, právne zastúpený: JUDr. Róbert Lakatoš, advokát, so sídlom Daxnerova č. 5, 979 01 Rimavská Sobota, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, Nám. Ľ. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP4-2013/013326-2/6CM z 11. decembra 2013, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/9/2014-31 z 28. augusta 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/9/2014-31 zo dňa 28. augusta 2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici(d'alej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (d'alej len „OSP“) zrušil žalobou žalobcu napadnuté rozhodnutie žalovného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Rimavskej Sobote tak, že žalobcovi uložil namiesto pokuty vo výške 2 000,- € pokutu vo výške 5 000,- € za zistené porušenie ustanovení zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch (ďalej len „zákon č. 326/2005 Z.z.“ alebo „zákon o lesoch“).

Krajský súd po preskúmaní postupu a rozhodnutia žalovaného z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že skutkové zistenia, ktoré sú podkladom napadnutého rozhodnutia zodpovedajú obsahu správneho spisu a dôkazom, ktoré boli v priebehu konania vykonané, na základe ktorých žalovaný ustálil skutkový záver, že žalobca ťažil na miestach, v ktorých nemal povolenie ťažiť a na miestach, v ktorých toto povolenie mal, neťažil v súlade s povolením, na ktorom bolo jasne uvedené aký spôsob ťažby je povolený a žalobca namiesto toho uplatnil holorubný spôsob ťažby, ktorý je bez schváleného programu

starostlivosti o lesy zákonom zakázaný. Nakoľko žalobca nenamietal ani jeden z vykonaných dôkazov ani jeho vyhodnotenie, žalobný dôvod spočívajúci v tom, že nebolo v konaní vyvrátené tvrdenie žalobcu, že vykonal ťažbu len v tých územiach, kde bola povolená a len v takom rozsahu, ako bolo povolená, je podľa krajského súdu práve v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania a preto neobstoí.

Za právne bezvýznamné považoval krajský súd tvrdenie žalobcu, že sa domnieval, že bol schválený program starostlivosti o les, ktorý je nevyhnutným podkladom pre to, aby odborný lesný hospodár mohol vydať súhlas na ťažbu. Uviedol, že žalobca ako obhospodarovateľ lesa musel mať vedomosť o tom, že predchádzajúci program bol platný len do konca roku 2012 a že do schválenia nového platí ustanovenie § 41 ods. 14 zákona č. 326/2005 Z.z. a na to, aby bolo možné vykonávať hospodárske opatrenia, ako je ťažba, je potrebné, aby boli tieto odsúhlasené orgánom štátnej správy lesného hospodárstva, čo si vyžaduje, aby boli predtým prerokované aj s obhospodarovateľom lesa, to znamená aj so žalobcom.

K námietke žalobcu k nezákonnosti rozhodnutia spočívajúcej v porušení zásady „zákazu zmeny k horšiemu“, keď žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že zvýšil výšku finančnej pokuty z 2 000,- € na 5 000,- €, krajský súd dovodil, že pre správne konanie, ktoré sa riadi zákonom č. 71/1967 Zb. platí úplný apelačný princíp a druhostupňový správny orgán je oprávnený rozhodnúť vo veci, pričom nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu alebo jeho rozhodnutím.

Za dôvodnú však krajský súd považoval námietku žalobcu, že žalovaný sa pri určení výšky sankcie neriadil ust. § 65 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. a nezobral do úvahy skutočnosť, že žalobca odškodnil poškodenú stranu Pasienkové spoločenstvo Príboj Rimavské Zalužany a odstránil následky svojho konania. Pokiaľ žalovaný uložil sankciu za zistený správny delikt bez toho, aby zobral do úvahy uvedené skutočnosti, podľa krajského súdu vec nesprávne právne posúdil a preto súd napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k OSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal náhradu trov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ OSP a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietla a žalobcovi náhradu trov konania neprizná.

V dôvodoch svojho odvolania nesúhlasiac so záverom krajského súdu uviedol, že námietka žalobcu uvedená v žalobe ohľadom odškodnenia podielnikov Pasienkového spoločenstva Príboj Rimavské Zalužany a odstránenia následkov konania je preukázateľne nepravdivá, nebola uplatnená v odvolacom konaní a z uvedeného dôvodu sa s ňou žalovaný ani nemohol zaoberať a v konaní ju zohľadniť. Ďalej uviedol, že tvrdenie žalobcu o odškodnení a odstránení následkov konania uvedené v žalobe zobral krajský súd ako jednoznačný fakt bez overenia jeho pravdivosti a ani na pojednávaní konanom 28. augusta 2014 pravdivosť tvrdenia neoveril a pri vykonanom dokazovaní sa ňou ani nezaoberal. Namietal, že krajský súd nezobral do úvahy skutočnosť, že poškodenou stranou nebolo len Pasienkové spoločenstvo Príboj Rimavské Zalužany, ale aj Lesy SR, š.p., OZ Rimavská Sobota. K uvedenému dodal, že zo stanovísk zástupcov poškodených k odvolaniu žalobcu proti prvostupňovému správne rozhodnutiu nachádzajúcich sa v administratívnom spise pritom jednoznačne vyplýva, že k žiadnemu odškodneniu a odstráneniu následkov konania nedošlo. Túto skutočnosť podľa žalovaného dokazuje aj to, že prvostupňový správny orgán bývalý Obvodný lesný úrad v Rimavskej Sobote v rozhodnutí č. 2013/00202-024 z 27. septembra 2013 uložil okrem iného žalobcovi v súlade s ustanovením § 60 ods. 1 písm. j/ a § 28 ods. 1 písm. i/ zákona č. 326/2005 Z.z. „jednotkách priestorového rozdelenia lesa 58, 75 A, 75 B, 76, 78 A a 84 uhádzať haluzinu tak, aby sa zabránilo poškodzovaniu mladého lesného porastu, vykonať prípravu plôch (holín po nelegálnej ťažbe) na zalesnenie a predmetné plochy zalesniť“ a „v jednotke priestorového rozdelenia lesa 57A, 77A, 77B a 78B uhádzať haluzinu tak, aby sa zabránilo poškodzovaniu mladého lesného porastu“.

Poukázal tiež na to, že neodstránenie následkov konania potvrdili aj závery štátneho dozoru v lesoch,

ktorý vykonal bývalý Obvodný lesný úrad v Banskej Bystrici na lesných pozemkoch v obhospodarovaní žalobcu v dňoch 07.06.2013 a 03.09.2013.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol najvyššiemu súdu rozsudok krajského súdu potvrdiť, považujúc ho za vecne správny a vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý podľa názoru žalobcu krajský súd správne právne posúdil. Zároveň žiadal žalovaného zaviazat' k náhrade trov odvolacieho konania.

Uviedol, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu rieši práve nastalú situáciu, keď súd neprevzal na seba právomoc rozhodnúť o výške sankcie, ktorá by mala byť žalobcovi uložená, ale z dôvodu nezákonnosti zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v rámci ktorého v prípade potvrdenia rozsudku zo strany odvolacieho súdu sa bude musieť zaoberať predmetnou problematikou viazaný pri svojom rozhodovaní názorom súdu. Zrušujúce rozhodnutie krajského súdu podľa žalobcu dáva priestor na to, aby žalovaný v rámci nového odvolacieho konania doplnil dokazovanie v súdom naznačenom smere a okrem problematiky odškodnenia poškodenej strany a odstránenia následkov konania, ďalej jednoznačne a zrozumiteľne vysvetlil, ako pri ukladaní sankcie posúdil delikvenčné konanie žalobcu z hľadiska jeho závažnosti, spôsobu a času konania a spolupráce pri objasňovaní konania a odstraňovaní následkov.

Poukázal na to, že rozhodnutie ukladajúce pre žalobcu povinnosť odstrániť následky jeho delikvenčného konania bolo vydané až 27.09.2013, teda až po vykonaní štátneho dozoru v lesoch v dňoch 07.06.2013 a 07.09.2013, kontroly teda objektívne nemohli zistiť nápravu závažného stavu, keďže o povinnosti zjednať nápravu ešte k termínom kontrol ani nebolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia správneho orgánu (§ 250i ods. 1 prvá veta OSP).

Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v intenciách ustanovenia § 250i ods. 1 OSP treba považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi

predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu, súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa sám v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné najmä kvôli prameňu z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z v lesoch sa uplatňuje hospodársky spôsob

- a) podrastový; uskutočňuje sa postupným rubom zameraným na dosiahnutie prirodzeného zmladenia pod clonou obnovovaného lesného porastu alebo vedľa neho do vzdialenosti jeho priemernej výšky,
- b) výberkový; uskutočňuje sa ťažbou jednotlivých stromov alebo skupín stromov s cieľom zabezpečenia trvalo existujúcej zásoby dreva a nepretržitej prirodzenej obnovy lesného porastu a uplatňuje sa tam, kde existujú vhodné podmienky, alebo kde je možné také podmienky vytvoriť,
- c) účelový; uskutočňuje sa ťažbou jednotlivých stromov alebo skupín stromov spravidla v ochranných lesoch a v lesoch osobitného určenia tak, aby sa dosiahla štruktúra lesných porastov vhodná na zabezpečenie cieľa a účelu, na ktorý boli vyhlásené,
- d) holorubný; uskutočňuje sa ťažbou s jednorazovým vyťažením obnovovaného lesného porastu alebo jeho časti tam, kde sa prirodzená obnova porastu ukázala ako nevhodná alebo ju nemožno dosiahnuť efektívne predchádzajúcimi spôsobmi.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 326/2005 Z.z holorubný hospodársky spôsob možno uplatniť len na základe programu starostlivosti o lesy, ak obnovu lesa nie je možné dosiahnuť inými hospodárskymi spôsobmi

- a) v borovicových lesných porastoch,
- b) v topoľových, vrbových a agátových lesných porastoch,
- c) v energetických porastoch a na lesných plantážach,
- d) pri rekonštrukcii lesa (§ 19 ods. 3).

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. ťažba na účely tohto zákona je proces zahrňujúci vyznačovanie stromov určených na výrub (ďalej len „vyznačenie ťažby“), technologickú prípravu pracoviska, výrub stromov a sústreďovanie dreva na odvozné miesto.

Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 326/2005 Z. z. ťažba je

- a) úmyselná; podľa programu starostlivosti o lesy, a to pri výchove lesa ako výchovná ťažba a pri obnove lesa ako obnovná ťažba,
- b) mimoriadna; pri vyňatí alebo obmedzení využívania na základe rozhodnutia orgánu štátnej správy lesného hospodárstva podľa § 7 ods. 1, pri uplatňovaní výnimiek podľa § 31 ods. 3 a 6 alebo pri opatreniach vykonaných podľa § 32 a 33,
- c) náhodná; ako súčasť opatrení na ochranu lesa podľa § 28 ods. 1 písm. a) až c) a i) alebo opatrení spojených s odstraňovaním následkov pôsobenia škodlivých činiteľov v lesoch.

Podľa § 23 ods. 1, 3 zákona č. 326/2005 Z.z. ťažba sa môže vykonať len po vyznačení ťažby a na základe písomného súhlasu hospodára. Vyznačenie ťažby sa nevyžaduje pri výchove lesa v lesných porastoch s vekom do 50 rokov. Písomný súhlas na ťažbu sa nevyžaduje pri prečistkách bez predpísaného objemu ťažby dreva v platných programoch starostlivosti o lesy. Obhospodarovateľ lesa je povinný zabezpečiť, aby sa ťažba uskutočňovala takým spôsobom, aby sa minimalizovali negatívne

dôsledky na pôdu, vodné toky, následný lesný porast, príhlé stromy a kvalitu ťaženého dreva. Najneskôr po ukončení ťažby je obhospodarovateľ lesa povinný zabezpečiť bezodkladné ošetrovanie narušenej lesnej pôdy, koryta vodného toku, lesného porastu a príhlých stromov tak, aby nedochádzalo k ich ďalšiemu poškodeniu.

Podľa § 36 ods. 1, 2 zákona č. 326/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa odborným hospodárením v lesoch rozumie povinnosť obhospodarovateľa lesa zabezpečiť hospodárenie podľa programu starostlivosti o lesy alebo výpisu z neho prostredníctvom hospodára (§ 47). Na zabezpečenie odborného a trvalo udržateľného hospodárenia v lese môžu vlastníci, správcovia a obhospodarovatelia lesa za podmienok ustanovených týmto zákonom použiť aj systém certifikácie lesov.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. na pozemku podľa § 3 ods. 1 písm. f/ sa odborné hospodárenie v lesoch prostredníctvom hospodára zabezpečuje a) po jeho zaradení do lesného celku a vypracovaní programu starostlivosti o lesy alebo b) po schválení projektu starostlivosti o lesný pozemok vypracovaného právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá má živnostenské oprávnenie na vyhotovovanie programov starostlivosti o lesy.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. program starostlivosti o lesy (ďalej len „program starostlivosti“) je nástrojom štátu, vlastníka, správcu a obhospodarovateľa lesa na trvalo udržateľné hospodárenie v lesoch; nie je nástrojom na usporiadanie vlastníctva k pozemkom ani určenie obhospodarovateľov lesa.

Podľa § 41 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z.z. program starostlivosti sa vyhotovuje na obdobie spravidla desať rokov.

Podľa § 41 ods. 13 zákona č. 326/2005 Z.z. návrh programu starostlivosti schvaľuje orgán štátnej správy lesného hospodárstva po záväznom vyjadrení dotknutých orgánov štátnej správy, ktorým kontrolujú splnenie pripomienok a požiadaviek uplatnených podľa odseku 8, rozhodnutím, ktorého prílohou je program starostlivosti. Ak predložený návrh obsahuje nedostatky, ktoré zabraňujú jeho schváleniu, vráti ho vyhotovovateľovi programu starostlivosti a určí požiadavky alebo podmienky, po splnení ktorých možno program starostlivosti predložiť na jeho schválenie. O schválení programu starostlivosti rozhodne najneskôr do jedného roka od začatia konania o vyhotovení programu starostlivosti; ministerstvo môže v odôvodnených prípadoch túto lehotu predĺžiť. Účastníkom konania a zúčastneným osobám sa doručuje len oznámenie o schválení programu starostlivosti. Odvolanie proti rozhodnutiu o schválení programu starostlivosti nemá odkladný účinok; účastník konania sa môže odvolať len v tej časti, ktorá sa ho týka.

Podľa § 64 ods. 1 písm. b/ a g/ zákona č. 326/2005 Z.z. orgán štátnej správy lesného hospodárstva uloží pokutu od 165,- € do 99 580,- € právnickej osobe alebo fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorá b) neplní povinnosti pri ťažbe (§ 22 a 23), preprave dreva a jeho uskladňovaní (§ 24) alebo pri sprístupňovaní lesa a využívaní lesných ciest (§ 25),

g) neplní iné povinnosti ustanovené týmto zákonom alebo uložené na jeho základe, alebo opatrenia orgánov štátnej správy lesného hospodárstva a lesníckej ochrannárskej služby.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. podľa stavu k 31.12.2013 pri ukladaní pokuty a určení jej výšky podľa § 64 sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob a čas trvania a možné následky porušenia povinností, na spoluprácu a prístup právnických osôb alebo dotknutých fyzických osôb - podnikateľov k odstraňovaniu následkov a k prijatým opatreniam.

Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zmenil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu tak, že žalobcovi uložil pokutu 5 000,- € za porušenie:

- ustanovenia § 23 ods. 1, § 18 ods. 2 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, ktorého sa žalobca dopustil tým, že v období január až apríl 2013 na lesných pozemkoch vo vlastníctve fyzických osôb združených v Pasienkovej spoločnosti Príboj Rimavské Zalužany a v obhospodarovaní žalobcu v k.ú. G. X., parcelné číslo 791/7 v jednotke priestorového rozdelenia lesa 75B; parcelné číslo 791/5 v jednotkách

priestorového rozdelenia lesa 76, 78A a parcelné číslo 791/8 v jednotke priestorového rozdelenia lesa 58 vykonal ťažbu aj nevyznačených stromov v rozpore s písomným súhlasom odborného lesného hospodára v takom rozsahu, že došlo k nepovolenému uplatneniu holorubného hospodárskeho spôsobu;

- ustanovenia § 23 ods. 1, § 18 ods. 2 a § 41 ods. 14 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, ktorého sa žalobca dopustil tým, že v období január až apríl 2013 na lesných pozemkoch vo vlastníctve fyzických osôb združených v Pasienkovej spoločnosti Priboj Rimavské Zalužany a v obhospodarovaní žalobcu v k.ú. G. X., parcelné č. 791/7 v jednotke priestorového rozdelenia lesa 75A; parcelné číslo 791/5 v jednotkách priestorového rozdelenia lesa 77B, 84 a parcelné číslo 791/8 v jednotke priestorového rozdelenia lesa 57A vykonal ťažbu nevyznačených stromov bez písomného súhlasu odborného lesného hospodára, v rozpore s programom starostlivosti o lesy (vykonanie ťažbového zásahu do lesného porastu bez schváleného programu starostlivosti o lesy resp. bez hospodárskych opatrení odsúhlasených orgánom štátnej správy lesného hospodárstva v období od skončenia platnosti programu starostlivosti o lesy do schválenia návrhu programu starostlivosti o lesy) v takom rozsahu, že v jednotkách priestorového rozdelenia lesa 75A, 77B, 84 došlo k nepovolenému uplatneniu holorubného hospodárskeho spôsobu;

- ustanovenia § 23 ods. 1, § 28 ods. 1 písm. h/ a § 41 ods. 14 zákona č. 326/2005 Z.z., ktorého sa žalobca dopustil tým, že v období januára až apríl 2013 na lesných pozemkoch v správe Lesov SR š.p. OZ Rimavská Sobota v k.ú. G. X. parcelné číslo 791/5 v jednotkách priestorového rozdelenia lesa 77A a 78B vykonal ťažbu nevyznačených stromov bez písomného súhlasu odborného lesného hospodára v rozpore s programom starostlivosti o lesy (vykonanie ťažbového zásahu do lesného porastu bez schváleného programu starostlivosti o lesy resp. bez hospodárskych opatrení odsúhlasených orgánom štátnej správy lesného hospodárstva v období od skončenia platnosti programu starostlivosti o lesy do schválenia programu návrhu programu starostlivosti o lesy) a tým ohrozila lesy iných vlastníkov;
- ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, ktorého sa žalobca dopustil tým, že v lehote do 15 dní od vzniku oprávnenia nepredložil orgánu štátnej správy lesného hospodárstva doklady preukazujúce oprávnenie hospodáriť v lese, t.j. nájomnú zmluvu s Pasienkovou spoločnosťou Priboj Rimavské Zalužany. Žalobca bol zaviazaný zaplatiť pokutu na účet prvostupňového správneho orgánu.

Napadnutým rozhodnutím žalovaný v druhej výrokovej vete uložil žalobcovi podľa § 60 ods. 1 písm. j/ a § 28 ods. 1 písm. i/ zákona č. 326/2005 Z.z., aby do 31.5.2013 vykonal opatrenia na zabránenie poškodzovania mladého lesného porastu a to uhádzať haluzinu v konkrétnych jednotkách priestorového rozdelenia lesa a pripraviť holiny po nelegálnej ťažbe na zalesnenie.

Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že prvostupňový správny orgán vykonal ústne pojednávania spojené s vonkajšou ohliadkou lesov v dňoch 29.04.2013 a 10.06.2013, pričom konštatoval, že na lesných pozemkoch v katastrálnom území G. X. skutočne v období január až apríl došlo k ťažbe stromov v čase, keď nový program starostlivosti o lesy pre lesný celok Nešťatné lesy Rimavské Brezovo nebol schválený a ani pre dotknuté jednotky priestorového rozdelenia lesy neboli orgánom štátnej správy lesného hospodárstva odsúhlasené hospodárske opatrenia v období od skončenia platnosti programu starostlivosti o lesy do schválenia nového. Pre časť zasiahnutých lesných pozemkov a to JPRL 75B, 76, 78 a 58 boli vydané písomné súhlasy na ťažbu odborným lesným hospodárom Ing. P. L. pod č. 1 až 3/2013 pre žalobcu, ktoré ale tento lesný hospodár mal 24.2.2013 telefonicky zrušiť a požiadať o ich vrátenie čo urobil písomne 07.05.2013. Prvostupňový správny orgán na základe vonkajších ohliadok konštatoval, že ťažby boli vykonané v rozpore s programom starostlivosti o lesy a tiež v rozpore so stavom a potrebami lesných porastov. Tam, kde boli vydané súhlasy boli ťažené aj nevyznačené stromy v rozpore s pokynmi odborného lesného hospodára a resp. boli ťažené stromy preznačované iným odtieňom farby. Ďalej v určitých JPRL a 75A, 75B, 76, 77B, 78A, 84 došlo k nepovolenému uplatneniu holorubného hospodárskeho spôsobu a v JPRL 57A, 75A, 77A, 77B, 78B a 84 bola vykonaná ťažba bez súhlasu a spôsobom, ktorým došlo k narušeniu stability lesných porastov. Odvolací orgán zistil aj to, že vo veci výrubov na lesných pozemkoch v k.ú. G. X. konala aj polícia, pričom svoje zistenia odstúpila prvostupňovému správne mu orgánu na priestupkové konanie.

Po preskúmaní odvolaní m žalobcu napadnutého rozhodnutia, podaného odvolania, ako aj kompletného spisového materiálu vzťahujúceho sa k predmetnej dospel žalovaný k záveru, že konaním žalobcu došlo

jednoznačne a preukázateľne v JPRL 57A, 75A, 77A, 77B, 78B, 84 k porušeniu ustanovenia § 23 ods. 1 zákona o lesoch, podľa ktorého „sa ťažba môže vykonať len po vyznačení ťažby a na základe písomného súhlasu OLH“, nakoľko predmetné ťažby v teréne neboli zo strany OLH vyznačené a tento ani nevydal písomný súhlas na ťažbu. V JPRL 58, 75B, 76, 78A písomný súhlas na ťažbu zo strany OLH síce bol vydaný, pri realizácii ťažieb však došlo v rozpore s pokynom OLH k ťažbe aj nevyznačených stromov. Ďalej tiež uviedol, že konaním žalobcu preukázateľne došlo v JPRL 75A, 75B, 76, 77A, 78A, 84 k porušeniu ustanovenia § 18 ods. 2 zákona o lesoch, podľa ktorého „holorubný hospodársky spôsob možno uplatniť len na základe programu starostlivosti o lesy ak obnovu lesa nemožno dosiahnuť inými hospodárskymi spôsobmi“, nakoľko z predloženého spisového materiálu ako aj zo zistení bývalého OLÚ v Banskej Bystrici zo štátneho dozoru v lesoch vykonaného na lesných pozemkoch v obhospodarovaní žalobcu v dňoch 07.06.2013 a 03.09.2013 jednoznačne vyplýva nepovolené uplatnenie holorubného hospodárskeho spôsobu. Žalovaný zároveň dospel k záveru, že konaním žalobcu preukázateľne došlo v JPRL 77A, 78B k porušeniu ustanovenia § 28 ods. 1 písm. „h“ zákona o lesoch, podľa ktorého „obhospodarovateľ lesa je povinný hospodáriť v lese tak, aby neohrozil lesy iných vlastníkov“ tým, že vykonal ťažbu nevyznačených stromov bez písomného súhlasu OLH aj na lesných pozemkoch v správe Lesov SR š.p., OZ Rimavská Sobota.

Žalovaný vyhodnotil námietky žalobcu uvedené v odvolaní ohľadom zodpovednosti za ťažbu nevyznačených stromov bez písomného súhlasu OLH, zodpovednosti za nepovolené uplatnenie holorubného hospodárskeho spôsobu, ako aj za ohrozenie lesného majetku iných vlastníkov ako neopodstatnené a považoval ich len za účelovú snahu vyhnúť sa sankcií za porušenie zákonných ustanovení platných na úseku lesného hospodárstva.

Ako neopodstatnenú vyhodnotil aj námietku žalobcu ohľadom nepredloženia nájomnej zmluvy s Pasienkovým spoločenstvom Príboj Rimavské Zalužany, nakoľko ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o lesoch jednoznačne vymedzuje zodpovednosť obhospodarovateľa lesa za predloženie dokladov preukazujúcich oprávnenie hospodáriť v lese do 15 dní od vzniku oprávnenia. Odvolací orgán sa zaoberal aj námietkou žalobcu ohľadom zodpovednosti za porušenie ustanovenia § 41 ods. 14 zákona o lesoch, pričom dospel k záveru, že je zavádzajúca, nakoľko je nespochybniteľné, že predmetné ťažby boli vykonané v čase, keď PSoL vyhotovený pre lesný celok Neštátne lesy Rimavské Brezovo nebol schválený a pre dotknuté JPRL ani neboli orgánom štátnej správy lesného hospodárstva odsúhlasené hospodárske opatrenia v období od skončenia platnosti PSoL do schválenia návrhu PSoL. K uvedenému záveru dospel aj po preverení údajov právoplatne ukončených konaní o vyhotovení a schválení PSoL pričom zistil, že dotknuté lesné pozemky vo vlastníctve fyzických osôb združených v Pasienkovej spoločnosti Príboj Rimavské Zalužany a v obhospodarovaní spoločnosti Dirbák, s.r.o. ako aj v správe Lesov SR, š.p., OZ Rimavská Sobota tvoria súčasť lesného celku Neštátne lesy Rimavské Brezovo, pre ktorý bol vyhotovený PSoL na obdobie rokov 2013-2022. Uvedený PSoL bol schválený rozhodnutím bývalého OLÚ v Banskej Bystrici číslo A/2013/00224 z 03.07.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.08.2013. Pre časové obdobie od 01.01.2013 do právoplatnosti citovaného rozhodnutia bývalý OLÚ v Banskej Bystrici neodsúhlasil na predmetných lesných pozemkoch realizáciu žiadnych hospodárskych opatrení - ťažieb dreva.

Žalovaný v odvolacom konaní posúdil aj výšku uloženého sankčného postihu, pričom dospel k záveru, že táto je neprimerane nízka vzhľadom na rozsah a závažnosť porušenia zákonných ustanovení platných na úseku lesného hospodárstva. K uvedenému záveru dospel aj po zohľadnení rozhodnutia bývalého OLÚ v Rimavskej Sobote č. 2013/00167/An z 03.07.2013, ktorým uložil žalobcovi za porušenie ustanovenia § 18 ods. 2; § 23 ods. 1 a 3; § 28 ods. 1 písm. „b“ a „h“; § 41 ods. 14 zákona o lesoch v jednej jednotke priestorového rozdelenia lesa pokutu 2 000,- €. Uloženie pokuty v rovnakej výške za porušenie tých istých ustanovení zákona o lesoch v neporovnateľne väčšom rozsahu tým istým subjektom hodnotil žalovaný ako porušenie ustanovenia § 3 ods. 5 správneho poriadku zo strany bývalého OLÚ v Rimavskej Sobote, nakoľko „správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely“. Uzavrel, že napriek zmene bola výška uloženej pokuty stále v dolnom rozsahu možného rozpätia.

Najvyšší súd sa nemohol stotožniť so záverom krajského súdu, ktorý rozhodnutie žalovaného zrušil z

dôvodu, že žalovaný pri určení výšky sankcie žalobcovi nezobral do úvahy skutočnosť, že žalobca poškodenú stranu odškodnil a tiež že neaplikoval ustanovenie § 65 ods. 1 zákona o lesoch, podľa ktorého pri ukladaní pokuty správny orgán prihliada na závažnosť, spôsob a čas trvania porušenia povinnosti, ako aj na spoluprácu a prístup právnickej osoby k odstraňovaniu následkov a k prijatým opatreniam.

Z obsahu administratívneho spisu najvyššiemu súdu vyplynulo, že žalobca v správnom konaní v rámci odvolania, ani pri ďalších úkonoch v správnom konaní prvostupňovému správne mu orgánu, ani žalovanému neuviedol, že by vykonal opatrenia v predmetných jednotkách priestorového rozdelenia lesa v súlade s ustanovením § 28 ods. 1 písm. i/ zákona o lesoch a uvedené skutočnosti neboli v rámci konania pred správnymi orgánmi a vykonaného dokazovania preukázané. Rovnako nebolo preukázané odškodnenie poškodenej strany.

Prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný vychádzal v súlade s ustanovením § 32 a nasl. správneho poriadku pri vydaní správneho rozhodnutia z obsahov spisového materiálu a vykonaných dôkazov. Porušenie ustanovení zákona o lesoch žalobcom bolo preukázané na pojednávaniach spojených s vonkajšou obhliadkou v dňoch 29.04.2013 a 10.06.2013, ako aj v rámci zistení štátneho lesného dozoru v dňoch 07.06.2013 a 03.09.2013, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav a výrub stromov v rozpore so zákonom o lesoch v rozsahu citovaného vo výroku správnych orgánov. Žalobca ako účastník konania nenamietal v rámci správneho konania nedostatočne resp. nesprávne zistený skutočný stav veci, resp. v rozpore s obsahom spisov. Uvedené tvrdenie nevyplýva ani zo stanovísk poškodených, t.j. zástupcov Pasienského spoločenstva Príboj Rimavské Zalužany a Lesy SR š.p., OZ Rimavská Sobota, z ktorých správne mu orgánu jednoznačne vyplynulo, že k odškodneniu nedošlo. Prvostupňové správne rozhodnutie, ako aj rozhodnutie žalovaného vychádza pri určení rozsahu porušenej povinnosti žalobcom z obsahu spisového materiálu a zo zistení štátneho lesného dozoru vykonaného 3.09.2013. Tvrdenie žalobcu o odstránení následkov konania a odškodnenia poškodenej strany nebolo preukázané v správnom konaní ani žalobcom namietané, t.j. v čase vydania preskúmaného rozhodnutia žalovaného neexistovala skutočnosť, ktorá by potvrdila pravdivosť tvrdenia žalobcu, preto v zmysle ustanovenia § 250i ods. 1 OSP krajský súd, ktorý mal pri prieskume rozhodnutia správneho orgánu vychádzať zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, nemohol na uvedenú žalobnú námietku prihliadať.

Najvyšší súd konštatoval, že žalovaný v rámci svojej právomoci v zmysle ustanovenia § 59 ods. 2 správneho poriadku aplikujúc plný apelačný princíp náležite odôvodnil zmenu prvostupňového rozhodnutia berúc do úvahy porušenie zákonnej povinnosti žalobcom neporovnateľne väčšieho rozsahu a závažnosti, ako aj v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 správneho poriadku, podľa ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, nakoľko správny orgán OLÚ v Rimavskej Sobote rozhodnutím č. 2013/00167/An z 03.07.2013 uložil žalobcovi za porušenie ustanovenia § 18 ods. 2; § 23 ods. 1 a 3; § 28 ods. 1 písm. „b“ a „h“; § 41 ods. 14 zákona o lesoch v jednej jednotke priestorového rozdelenia lesa pokutu 2 000,- €.

Z odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu najvyšší súd zistil, že správne orgány sa vysporiadali so všetkými relevantnými námietkami žalobcu, ktoré podal v predmetom správnom konaní. Žalovaný zmenu prvostupňového rozhodnutia podľa ustanovenia § 59 ods. 2 správneho poriadku spočívajúcu v uložení pokuty vyššej výšky náležite odôvodnil rozsahom a závažnosťou porušenia zákonných ustanovení na úseku lesného hospodárstva.

Zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu podľa názoru najvyššieho súdu vyplýva, že v danej veci správne orgány oboch stupňov v rámci svojej kompetencie, ktorú im zveruje zákon o lesoch pri výkone verejnej moci postupovali pri dodržiavaní relevantných právnych predpisov vzťahujúcich sa k výkonu štátnej správy na úseku lesného hospodárstva a iných všeobecne záväzných právnych predpisov v súlade so zákonom, keď v rámci svojej rozhodovacej činnosti posudzovali porušenie povinností vyplývajúcich obhospodarovateľovi lesa zo zákona na základe presne zisteného skutočného stavu v konaní, v ktorom postupovali v súčinnosti s účastníkmi konania.

Za týchto okolností je z pohľadu súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného možné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako sú odvolací dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v prvom a druhom rade je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici pre nesprávne právne posúdenie veci zmenil (§ 220 OSP) a žalobu zamietol.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP a § 250h OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.